

Sărbătoarea Mironosițelor

În prag de primăvară, Biserica dedică o zi specială cinstirii femeilor - Duminică Mironosițelor, a treia duminică după Paști.

Femeile mironosițe au fost cele dintâi care au primit vestea Învierii Mântuitorului. Prin aceasta, Dumnezeu le-a răsplătit curajul și bărbăția cu care au suferit alături de Iisus în timpul Răstignirii. Apoi, în zorii zilei de Duminică, pe când

ucenicii Lui stăteau încă ascunși "de frica iudeilor", ele au alergat fără teamă la mormânt, să ungă cu miruri trupul Domnului, așa cum cerea tradiția iudaică. Desigur că și până la aceste zile ale Răstignirii și Învierii, ele fuseseră alături de Iisus, dar L-au slujit în tăcere, cu cea mai mare discreție și smerenie.

Buchetul de virtuți care a împodobit sufletul mironosițelor cuprinde tot atâtea motive pentru ca Biserica să-i îndemne pe toți fiii ei să-L urmeze pe Hristos în drumul vieții lor așa cum au făcut-o purtătoarele de mir: cu smerenie, cu evlavie, cu curaj - atunci când se cere, dar mai ales cu dragoste. Cu dragostea de mamă pe care Dumnezeu a dăruit-o în special femeilor, dar pe care El o așteaptă de la fiecare dintre noi ca s-o arătăm aproapelui nostru.

Fără cuvinte, sfintele mironosițe, icoane vii ale femeilor creștine, ne vorbesc despre puterea iubirii netemătoare, despre dragostea jertfitoare, despre devotament și slujirea cu drag, în tăcere, a celui de lângă noi.

Liliana Jardă, Suceava

Mama, lumina din sufletul meu

Mama... O văd ca prin vis. Cu pletele castanii, ochii negri și calzi... Orice ar fi, ea mă ajută și mă înțelege. Mă iubește nespus de mult. Îmi poartă de grijă, îmi dă sfaturi părintești și mă învață numai de bine, mă dojenește atunci când greșesc. Întotdeauna este calmă, mărinimoasă și milostivă. Parcă-ți mângâie sufletul alinându-ți suferința, te face să zâmbești când ești trist și îți spune: „Privește mereu înainte”!

Pieptul pe care-mi sprijin capul, mâna caldă care mă alină, ochii care mă veghează cu multă duioșie sunt ai mamei mele dragi. Ea este cea care-mi stă la căpătâi când sunt bolnav și se roagă pentru mine totdeauna.

Cum pot să-ți mulțumesc, Doamne? M-ai binecuvântat cu o mamă extraordinară. Ea trăiește în gândul și-n inima mea. Cum ar fi viața mea fără ea?

Otilia Popescu și Ioana Vlădău,
clasa a IV-a A, Școala Nr. 1 Suceava

Mama - gingășia florilor
Și leagănul de dor al viselor.
Mama - foșnetul frunzelor
Și puterea firului de iarbă
Ce străpunge gheața iernii.
Mama - bunătatea și sfințenia
îngerilor
Vocea caldă și surâsul încrezător.

Mama - anotimpul fericirii eterne
Și înțelepciunea veșnicului suflet
de copil;
Mama - iubire, credință și povață,
Prietenă și soră, pavază și
mângâiere -
Mama...

Diana Achihăie,
clasa a VIII-a, Suceava

